

Pedro Agramunt renuncia forçat per Aznar a la presidència regional del Partit Popular

Crònica d'una mort anunciada

La setmana passada Pedro Agramunt anunciava la seua renúncia a continuar com a president regional del PP al País Valencià. Ell assegura que es tracta d'una decisió voluntària. Però la realitat és ben diferent. Aznar l'ha forçat a dimitir i ara dóna suport a Eduardo Zaplana.

Pedro Agramunt es va presentar en solitari per a comunicar la seua renúncia a continuar com a president regional del PP al País Valencià.

VICENT A. JIMÉNEZ

Després d'haver parlat amb els meus familiars, amics i mantenir contactes a escala provincial i regional, he decidit, voluntàriament, no presentar-me a la presidència regional". Aquestes eren les paraules de comiat de Pedro Agramunt com a cap de files del Partit Popular al País Valencià.

Agramunt va entrar el juny de 1989 auspicat per Sanchis Perales, encausat en el "cas Naseiro", i per membres de la CEV, patronal valenciana. La seua incorporació es va presentar com la solució de tots els problemes interns per què travessava el PP. Malgrat que el seu fitxatge va estar avalat per Manuel Fraga i per un grup d'empresaris, la incorporació no va agradar a molts. Cal recordar que després de haver estat imposat com a president regional i cap de files del PP a les Corts Valencianes, la llavors portaveu del grup a la cambra autonòmica va presentar la seua dimissió.

Ara Agramunt, quatre anys després del seu debut en política, s'ha vist obligat a

deixar la presidència del Partit Popular al País Valencià.

Sol i sense cap membre de l'executiva, Agramunt anunciava, en conferència de premsa, que no es presentaria com a candidat a la presidència regional en el proper congrés del 26 de setembre. En la seua breu intervenció, Agramunt va indicar que sota el seu mandat el partit s'havia cohesionat. "Fa quatre anys, pel desembre de 1989, vaig accedir a la presidència provincial, satisfet per haver liderat una etapa de reconstrucció. Aleshores em vaig trobar un partit amb notables dificultats. Ara, i això explica els resultats aconseguits en les passades eleccions generals, el PP s'ha convertit en un partit guanyador".

Així mateix els fins aleshores president del partit delegava el seu càrrec en Eduardo Zaplana, president provincial d'Alacant i alcalde de Benidorm (la Marina Baixa). "Tinc la sensació que avui l'home que reuneix les condicions òptimes per a ostentar la presidència és Eduardo Zaplana,

que sempre comptarà amb el meu suport".

La decisió d'Agramunt, però, no ha estat una sorpresa. La seua dimissió ha estat la crònica d'una mort anunciada que El TEMPS ja va avançar en els números 453 i 463. La seua exclusió de l'executiva espanyola i el seu nomenament, instigat pel secretari regional i provincial Vicente Sanz, com a senador en les passades eleccions generals, eren proves clares que José María Aznar no comptava amb ell. Per altra banda, la retirada d'Agramunt, ja s'apuntava des del seu partit feia dues setmanes.

Aquestes veus asseguraven que la direcció nacional del partit, és a dir, José María Aznar, no comptava amb ell ni com a president ni com a candidat a la Generalitat del PP. El nom d'Eduardo Zaplana havia eixit com a possible successor. No obstant, Agramunt ho negava.

La darrera setmana de juliol, parlant amb Agramunt en la barra de la cafeteria de les Corts Valencianes sobre el pròxim congrés

A l'esquerra, Carlos Fabra, president provincial de Castelló, i a la dreta, Eduardo Zaplana, president provincial d'Alacant i alcalde de Benidorm. Tots dos aliats per conveniència d'Agramunt, han tingut part i benefici en la seua dimissió, especialment Zaplana.

RAFA GIL

regional, a la pregunta de si Zaplana podia relegar-lo de la presidència regional presentant una candidatura alternativa, ell afirmava contundentment que no: "He parlat amb Zaplana i m'ha assegurat que no vol presentar-se".

Així doncs, l'aleshores cap de files del PP al País Valencià, continuava aferrant-se a la presidència del partit tot i que era conscient de la seua feblesa. Al seu partit més d'un li feia el llit, però ell es resistia a tirar la tovallola.

MÉS SOL QUE LA UNA

Abans d'agafar les vacances d'estiu, Agramunt, en un intent desesperat, concerta un dinar amb els seus "homes de confiança": Eduardo Zaplana, president provincial d'Alacant, i Carlos Fabra, president provincial de Castelló. El motiu de la cita era veure si tenia el seu suport. Fabra va defensar la candidatura d'Agramunt. Però Zaplana es mostrava més caute i advertia que el "president l'anomenen els compromissaris que assisteixen al congrés; i el candidat a la Generalitat, el comitè electoral del partit". Més explícit impossible, l'alcalde de Benidorm i president provincial d'Alacant, volia accedir a la presidència.

Una setmana després, el president del PP, José María Aznar, arriba a Orpesa (la Plana Alta) per a passar les seues vacances d'estiu. En aquests dies, Pedro Agramunt es troba de viatge. Durant la seua absència destacats dirigents del partit al País Valencià, s'entrevisten amb Aznar per a prendre solucions amb vista al pròxim

congrés del 26 de setembre. En aquestes converses parlen de la conveniència que Agramunt deixi la presidència regional del partit i la candidatura com a president de la Generalitat valenciana. Els noms que s'apunten com a possibles successors són: el president provincial de Castelló, Carlos Fabra, fa pocs dies aliat d'Agramunt, l'alcalde de València, Rita Barberà, i el president provincial i alcalde de Benidorm, Eduardo Zaplana.

Uns dies després, quan Agramunt torna de vacances, manté contactes a escala de país per medir les seues forces. Després viatja a Orpesa per entrevistar-se amb el líder del partit, José María Aznar.

El president del PP, en conèixer que Zaplana compta amb el suport de Barberà i Fabra, decideix forçar Agramunt a renunciar a la presidència regional. No obstant, i encara que Agramunt no ho reconeix, la decisió ja estava presa d'abans. Les converses entre els principals dirigents del PP al País Valencià i Aznar havien estat l'escenari del seu soterrament.

UN FUTUR INCERT PER AL PP

Ara tot apunta que finalment Zaplana serà el nou president del partit i candidat a la Generalitat valenciana, ja que Rita Barberà hauria de tenir les coses molt clares per a deixar l'alcaldia de València, lloc que li ha donat molta força i carisma al partit. A més, fonts internes del PP asseguren que l'alcalde de Benidorm s'ajusta al model de renovació promogut per Aznar.

Eregit Zaplana com el capitost dels conservadors valencians, el president provincial d'Alacant haurà de deixar l'alcaldia de Benidorm, a la qual va accedir gràcies al suport d'un trànsfuga del PSOE. A més haurà de fixar la seua residència a València.

Amb l'entrada del jove advocat alacantí a l'executiva es tanca una etapa i se'nobre una altra un tant incerta. No tots veuen amb bons ulls l'ascensió de Zaplana. El seu suport a l'alacantinisme i la seua implicació en el "cas Naseiro" són dos fets que juguen en contra seu.

A més si l'estratègia d'Agramunt de cedir quotes de poder a canvi d'assegurar-se el lideratge havia aconseguit esborrar les lluites internes, amb Agramunt fora de la direcció del partit, aquestes poden tornar. Ara els quatre corrents conservadors, el de Barberà (València), el de Zaplana (Alacant) el de Fabra (Castelló) i el de Sanz (aparell del partit) es repartiran el pastís. El problema és que són moltes boques a omplir per a tan poc menjar.

Ara només queda per resoldre la incògnita de qui serà el nou president provincial i conèixer el preu que ha demanat Agramunt per la seua defenestració. Fonts del partit asseguren que el primer interrogant és clar. Vicente Sanz passarà de secretari provincial i regional a president provincial, "ja que ell és la mà dreta de Madrid". Respecte a la contraprestació que pot haver demanat Agramunt, les fonts consultades dubten que aquest haja pogut negociar-ne cap. Aquestes veus asseguren que la seua destitució és la fi d'una mort anunciada. Defenestració que venia de lluny i que ha estat auspiciada per diferents fronts del partit. Zaplana, Fabra i Sanz han tingut molt a veure en aquesta trama.

Vicent Lafora

Vicente Sanz lidera un dels fronts del partit.

IAFA GIL